

Full diocesà

2 d'octubre del 2022

p5 —El bisbe s'adreça a la diòcesi per l'inici dels treballs de l'assemblea sinodal

p7 —La Sagrada Família acabarà les torres dels evangelistes Lluc i Marc al desembre

Ucraïna, «la monstruositat de la guerra»

El papa Francesc es va expressar novament amb duresa sobre «la monstruositat de la guerra». Ho va fer en l'audiència general, on el Papa Bergoglio tornà a denunciar les accions salvatges i les monstruositats en la martiritzada Ucraïna. Ho va motivar la presència de l'almoïner papal, el cardenal Kornrad Krajewski, en una fossa comuna a Izium (Ucraïna), on es troben les restes d'unes 500 persones assassinades.

El Sant Pare va assenyalar «la terrible situació de la martiritzada Ucraïna. El cardenal Krajewski és allí per quarta vegada. Ahir em va trucar per telèfon està dedicant el seu temps ajudant en la zona d'Odessa. M'ha parlat del dolor d'aquest poble, les accions salvatges, les monstruositats,

els cadàvers torturats que troben. Unim-nos a aquest poble tan noble i màrtir.»

La Santa Seu no cessa de fer esforços per la pau. Fa uns quants dies, el secretari d'Estat del Vaticà, Pietro Parolin, es va reunir amb el ministre de Relacions Exteriors de Rússia, Serguei Lavrov, al marge de l'Assemblea General de l'ONU.

Diumenge passat, des de Matera, on se celebrava el congrés eucarístic italià, en l'àngelus el Pontífex va pregar: «Que Maria, Reina de la Pau, consoli el poble ucraïnès i obtingui per als líders de les nacions la força de voluntat per a trobar immediatament iniciatives eficaces que condueixin a la fi de la guerra.»

«Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure»

Diumenge XXVII durant l'any / Cicle C

Lectura de la profecia d'Habacuc

Fins quan, Senyor, demanaré auxili i no m'escoltareu, cridaré: «Violència», i no em salvareu? Per què deixeu que vegi aquestes calamitats i contempli tantes penes? Tinc davant els ulls devastacions i violències; hi ha baralles i s'aixequen discòrdies.

El Senyor em respongué: «Escriu una visió, grava-la sobre tauletes d'argila, que es puguin llegir corrents. És una visió per a un moment determinat, que aspira al seu terme, i no fallarà. Espera-la, si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada.

»L'home d'esperit orgullós se sentirà insegur, però el just viurà perquè ha cregut.»

(1,2-3.2,2-4)

Salm responsorial

Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor:

«No enduriu els vostres cors.»

[94]

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat, et recomano que procuris revifar la flama del do de Déu que portes en virtut de la imposició de les meves mans. L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny. Per tant, no t'avergonyeixis ni del testimoni que donà el nostre Senyor ni de mi, que estic empresonat per ell; tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangelí, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Tingues com a norma la doctrina sana que has escoltat dels meus llavis, i viu en la fe i en l'amor de Jesucrist. El tresor que t'ha estat confiat és valuós. Guarda'l amb la força de l'Esperit Sant que viu en nosaltres.

(1,6-8.13-14)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, els apòstols digueren al Senyor: «Doneu-nos més fe.» El Senyor els contestà: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morena: "Arrenca't de soca-rel i planta't al mar", us obeiria.

»Suposem que algú de vosaltres té un esclau llaurant o pasturant el ramat. Quan ell torna del camp, li dieu mai que

entri de seguida i sigui a taula? No li dieu, més aviat, que prepari el sopar, que estigui a punt de servir-vos mentre mengeu i beveu, i que ell menjarà i beurà després? I quan l'esclau ha complert aquestes ordres, qui ho agraeix? Igualment vosaltres, quan haureu complert tot allò que Déu us mana, digueu: "Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure".»

(17,5-10)

«L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny. Per tant, no t'avergonyeixis ni del testimoni que donà nostre Senyor»

Encoratjament i avís

Carles Riera i Fonts, pvre.

Déu ens vol servidors de tothom, si bé esclaus de ningú (encara que, etimològicament, el verb llatí *servire* derivi del substantiu *servus* 'esclau'). Qui serveix es fa disponible als altres, però la persona sotmesa actua sota domini, sense llibertat, oprimida.

L'evangelí d'avui consta de dues parts: la primera té un to d'encoratjament, mentre que la segona té un caràcter més aviat d'advertiment («Que el teu esperit confiat no deixi córrer aquest advertiment», escrivia Properci, poeta romà).

Una fe menuda i perseverant fora capaç de sacsejar el món, diu Jesús, ell que és enmig nostre com el qui serveix. Per altre costat, avisa sobre com tractem els criats i ens demana que, un cop aconseguida la feina de servir, diguem: «Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure.» La vanagloria és atribuir-se uns mèrits que no existeixen.

Naveguem, lliures, amb risc de naufragar; però, sota el guiatge de Jesús —que ens avisa i ens encoratja—, la nostra aventura compta amb els fars il·luminadors dels evangelis. Fer surf, lliscar damunt la realitat sense comprometre's en res, o no sortir de cap port per por de sotsobrar, no ens faria deixebles coratjosos del Profeta de Natzaret. Déu, acostant-se a l'ésser humà, li obre nous horitzons, li ensenya a ser útil als altres.

«Un sacerdot que no serveix no serveix per a res», escriu el bisbe Juan Maria Uriarte. I semblantment podríem dir dels laics compromesos en tasques eclesials.

La imatge

Diu el Senyor: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: "Arrenca't de soca-rel i planta't al mar", us obeiria.» És una manera de dir que amb fe, encara que sigui petita, es poden aconseguir coses que semblen impossibles, com ara complir el nostre deure sense fer-ne mèrits.

[La morera \(1909\). Kolo Moser](#)

Agenda

Lit. hores: Setmana III

3 dilluns

— Sant Francesc de Borja, jesuïta
— Sant Dionís Aeropagita, mr.
Ga 1,6-12/Salm 110/Lc 10,25-37

4 dimarts

— Sant Francesc d'Assís, fund.
Ga 1,13-24/Salm 138/Lc 10,38-42

5 dimecres

Tempores de petició i d'acció de gràcies
Dt 8,7-18/1Cr 29/2C 5,17-21/Mt 7,7-11

6 dijous

— Sant Bru, fund.
— Sant Emili, mr.
— Sant Marcel, mr.
Ga 3,1-5/Lc 1/Lc 11,5-13

7 divendres

La Mare de Déu del Roser
Ga 3,7-14/Salm 110/Lc 11,15-26

8 dissabte

— Sant Simeó, profeta
Ga 3,22-29/Salm 104/Lc 11,27-28

9 diumenge XXVIII de durant l'any / Cicle C

La Mare de Déu del Remei
— Sant Abraham i Santa Sara
2R 5,14-17/Salm 97/2Tm 2,8-13/Lc 17,11-19

La Llar Pere Casaldàliga: un pis a Manresa per als presos amb permís de sortida

Joan Prat Jorba, prev. i delegat episcopal de la Pastoral Penitenciària

Al Centre Penitenciari Lledoners es va celebrar amb molta alegria la festa de la Mare de Déu de la Mercè, patrona dels presos.

El senyor bisbe va presidir la missa, que fou animada pel grup musical de Sant Josep del Poblenou de Manresa.

Després, voluntaris i interns amb els capellans del centre i el prelat van compartir un pisolabis en un ambient de concòrdia.

Justament el bisbe va rebre una setmana abans un petit grup de presos acompanyats pels voluntaris del SEPAP en una excursió a Vic, celebrant així que ja està en ús un pis a Manresa, tutelat per SEPAP Bages, l'organització catòlica nascuda a Navarres que, animada pel difunt Mn. Escòs, durant molt temps va mirar de disposar d'un lloc per a acollir presos en el seu període de sortida.

La Llar Pere Casaldàliga rebrà aviat també la visita del nostre bisbe i serà una gran ajuda per a la pastoral penitenciària en el procés reintegrador dels presos. Qui vulgui ajudar en aquest projecte es pot adreçar a la delegació diocesana o fer un donatiu al compte corrent ES10 2100 0381 122 0017 9253.

**Ciències
Religioses**
Institut Superior
Vic

Edifici Seminari Vic
Ronda Camprodon, 2. Vic
Casal de l'Església
Carretera de Vic, 34. Manresa

secretaria@iscrvic.org
www.iscrvic.org
Telèfon 938861555

Inauguració del curs acadèmic 2022-2023

El Moderador de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic, l'Excm. i Rvdm. **Mons. Romà Casanova i Casanova**, bisbe de Vic us convida a l'acte d'inauguració del Curs 2022-2023, el dimecres 5 d'octubre de 2022:

A les 18.30h, Eucaristia al Seminari Vic
A les 19.30h, Lliçó inaugural a la sala d'actes Torras i Bages

Pronunciarà la Lliçó inaugural el **Dr. Josep Eladi Baños**, Rector Magnífic de la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya, amb la conferència que porta per títol:

**VUIT-CENTS ANYS D'UNIVERSITATS A EUROPA:
EL CAS DE CATALUNYA**

Vic, octubre de 2022

Inici de les sessions de l'assemblea del Sínode: carta del bisbe a tots els diocesans

+ Romà Casanova i Casanova, bisbe de Vic

El dissabte 1 d'octubre s'iniciaran les sessions de l'Assemblea Sinodal del nostre «Sínode per l'esperança», que començà a caminar ara fa juntament quatre anys. Després del treball en els grups sinodals d'arreu del bisbat, aquests passen el relleu a l'Assemblea Sinodal, la qual ha de continuar l'itinerari propi del camí sinodal. Aquesta assemblea, representativa de la realitat del nostre bisbat i formada per preveres, diaques, religiosos i laics, es reunirà en jornades intensives de les nou del matí a les vuit del vespre a l'edifici del Seminari de Vic. Hi ha previstes vuit sessions, amb la possibilitat que siguin menys o més, depenent del curs del treball i dels temes que s'hi puguin suscitar.

S'ha escollit en dissabte, donada la presència necessària dels laics, els quals, en aquest dia de la setmana, poden assegurar la seva presència, que no coincideixi amb els seus deures laborals. La celebració de les sessions en dissabte, però, té la dificultat dels deures que els preveres tenen en les seves parròquies i comunitats, sobretot en les celebracions de la missa anticipada del dissabte al vespre.

Els membres de l'assemblea tenen el dret i el deure de participar en totes les sessions i en tot el temps de la sessió. El Sínode Diocesà té una dinàmica que requereix la presen-

cia i la participació en la pregària, el diàleg i l'escolta propis a la llum de l'Esperit Sant.

És per això que demano la vostra comprensió i el vostre esforç a cercar la celebració de la missa anticipada del dissabte en altres llocs o el diumenge, si els vostres rectors o preveres que hi celebren no poden fer-se presents perquè estaran complint el seu deure de participar en l'Assemblea Sinodal.

El Sínode Diocesà és un moment de gràcia per a tota la diòcesi. Els qui participaran en les assemblees faran un gran esforç de dedicar jornades senceres, deixant altres compromisos familiars i socials pel bé de la nostra Església de Vic, és a dir, per tots nosaltres i els germans que en el futur s'hi incorporaran.

Us demano, doncs, la vostra comprensió i el vostre esforç a cercar la missa dominical, la qual, ho he dit moltes vegades, ha de ser sempre desitjada i cercada pels cristians, en aquests dissabtes que celebraran les sessions de l'Assemblea Sinodal.

Continuem pregant pel Sínode Diocesà i pels seus fruits pastorals de comunió i missió entre nosaltres, a fi de ser portadors d'esperança per als nostres germans.

Vic, 23 de setembre del 2022

El Papa continua a Kazakhstan els seus esforços pel diàleg interreligiós

Andrea Riccardi (*)

El papa Francesc viatjà al Kazakhstan, on viu una comunitat de 250.000 catòlics enmig de gairebé 19 milions d'habitants. La visita s'emmarca en la seva estratègia pastoral d'atenció a petites comunitats catòliques en situació de minoria. De fet, en aquell país predominantment musulmà, els cristians són majoritàriament ortodoxos (25% de la població) i pertanyen a l'Església russa.

El motiu del viatge és també el 7è Congrés de Líders de Religions Mundials i Tradicionals, que se celebra cada tres anys. Els congressos van començar el 2003 amb el controvertit president Nursultan Nazarbaiev i són un esdeveniment promogut pel govern, en el qual participen personalitats religioses de tot el món, com el Gran Imam Al-Tayyb al capdavant d'Al Azhar, la universitat musulmana de més renom.

No obstant això, en la trobada d'enguany hi faltava el patriarca de Moscou, Kirill, per a evitar trobar-se amb Francesc, cosa que al Papa li hauria agradat, segons sembla, entre altres coses per la crisi que es va obrir entre les dues Esglésies després de la invasió russa d'Ucraïna.

El viatge demostra, una vegada més, que el diàleg interreligiós és un element bàsic de l'agenda de Francesc, que té èxits importants en el seu haver, com la relació amb Al-Tayyb, a qui va rebre diverses vegades al Vaticà i a qui va visitar al Caire. Té especial importància el Document sobre la Fraternitat Humana per a la Pau Mundial i la Convivència Comuna, signat el 2019 a Abu Dhabi pel Papa i el Gran Imam. Francesc es referia en aquest text a l'encíclica *Fratelli tutti*: amb Al-Tayyb «hem

afirmat fermament», va escriure, «que les religions mai no inciten a la guerra i no sol·liciten sentiments d'odi, hostilitat o extremisme, ni conviden a la violència o al vessament de sang».

En un moment en què la globalització està amenaçada per un clima de greu tensió internacional, els nacionalismes desafien el món religiós. El cristianisme ortodox, a causa de la crisi a Ucraïna, està trencat. No obstant això, les religions, amb la seva tensió universal i la seva diversitat, recorden el destí comú de la humanitat. El diàleg i l'aposta per la pau semblen ser la gran fita assolida entre el segle XXI i el segle XX.

Les religions juntes, sense confusió però de manera fraterna, expressen una globalització espiritual que contrasta amb la conflictiva fragmentació de la vida internacional. Aquest procés d'acostament va començar amb la trobada entre líders religiosos que Joan Pau II va convocar a Assís en 1986. Aquell esdeveniment, que va superar distàncies seculares, posà els líders religiosos davant el desafiament de la pau en un món llavors marcat per la guerra freda. El papa Wojtyła va posar molt èmfasi en aquest punt d'inflexió: «en la història de la humanitat, hem fet evident per a tothom el vincle intrínsec entre una actitud genuïnament religiosa i el gran bé de la pau». Durant més de trenta-cinc anys, aquest procés ha continuat, també gràcies a l'impuls del papa Bergoglio.

Tanmateix, avui dia les comunitats religioses s'enfronten al desafiament del nacionalisme i de la guerra, que els exigeixen solidaritat i legitimitat. La presència del Papa en les reunions interreligioses és un estímul perquè no decaigui l'horitzó universalista i pacífic de les religions, a fi d'evitar que siguin absorbides per una lògica antagònica.

(*) Article d'Andrea Riccardi dins *Famiglia Cristiana* del 18-9-2022

Fe d'errates

El comentari a l'evangeli de Mn. Carles Riera que va aparèixer diumenge passat, així com el text i la foto de la secció «La imatge» eren una repetició dels del Full del 18 de setembre. Demanem disculpes.

Notícies Breus

La Sagrada Família culminarà enguany dues torres dels evangelistes

El temple de la Sagrada Família de Barcelona es troba a la recta final de la seva construcció, centrada ara en l'aixecament de les sis torres centrals. Per aquest motiu, s'han presentat recentment en roda de premsa les escultures del Lleó i del Bou, que coronaran la torre de Marc i Lluç, respectivament, previstes per a ser col·locades finals del mes de desembre d'enguany.

Com a part del conjunt de torres centrals, les quatre torres dels evangelistes envoltaran la torre de Jesús i faran 135 metres d'alçària, essent així les terceres més altes del temple. Totes quatre estaran culminades per les quatre figures del tetramorf, obra de l'escultor Xavier Medina Campeny, amb les quals la iconografia cristiana ha representat tradicionalment els narradors de la vida de Jesús: un home o àngel en el cas de Mateu, un

lleó en el de Marc, un bou en el de Lluç i una àliga en el de Joan.

En aquest sentit, enguany es coronarà la torre de l'evangelista Marc amb l'escultura d'un lleó, símbol de força, coratge i reialesa. En el cas de la torre de l'evangelista Lluç, aquesta es coronarà també a finals d'any amb l'escultura d'un bou, un animal de càrrega tranquil i humil.

Des de la Junta Constructora de la Sagrada Família es treballa amb la voluntat d'acabar la torre de Jesucrist l'any 2026.

Les ales són fetes amb la darrera geometria reglada que usava Gaudí, un gran hiperboloide de secció el·líptica. Les escultures també aniran acompanyades d'un llibre amb les abreviatures corresponents a cada evangelista.

Restaurada la imatge de la Mare de Déu de la Mercè

El cardenal arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, va beneir el dia 24 de setembre la imatge de la patrona de Barcelona, que ha estat restaurada durant nou mesos. La talla gòtica va tornar al seu cambril de la basílica barcelonina per a ser venerada pels fidels.

La imatge ha recuperat la siuleta original al Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya (CRBMC), amb el suport de la Generalitat de Catalunya.

Campanya de Càritas «Cava amb cor»

S'ha iniciat la tercera edició de la Campanya «Cava amb Cor», organitzada per la Confraria del Cava Sant Sadurní i Càritas Catalunya, amb el suport d'El Celler de Can Roca. S'ha fet una tirada inicial de 5.000 ampelles d'un cava brut reserva embotellat per aquesta campanya, gràcies al suport de dotze cavistes catalans, que es poden trobar en molts supermercats, per col·laborar amb els projectes socioeducatius de Càritas a Catalunya.

Tot es viu en la quotidianitat

Romà Casanova, bisbe de Vic

El camí del Sínode Diocesà és un temps molt intens, viscut, evidentment, amb la diversitat de les implicacions i de les tasques a desenvolupar; però tots ens hi hem de sentir implicats en la comunió i en la pregària. El Sínode Diocesà és de tots, perquè posa la mirada en tota la nostra realitat diocesana. Aquesta intensitat, però, no ens ha de fer perdre la quotidianitat en la qual es va construint la nostra santedat i la nostra missió com a deixebles de Crist.

Les realitats quotidianes tenen un gran valor quan som capaços de trobar la motivació per a realitzar-les

La quotidianitat —les realitats de cada dia, de cada setmana, de cada mes, sense oblidar les celebracions anuals festives— és com la pluja suau que va amaranant la terra perquè, en el moment oportú, doni el fruit que pertoca. Les pluges torrencials, tot i que amaren la terra, no ho fan tan profundament, i de vegades poden fer més mal que bé. Hem de valorar el que és senzill, petit i constant en la nostra existència, tant en els quefers profans com en els religiosos. Encara que, ben bé, aquestes dues dimensions no es poden separar: som cristians vivint la nostra existència humana integral des de Crist i en Crist.

La quotidianitat pot tenir, de vegades, la pesantor de la monotonia. La qual per una banda ens ajuda a realitzar el nostre deure, però per l'altra ens pot fer caure en la rutina i la desmotivació. Tanmateix, les realitats quotidianes tenen un gran valor quan som capaços de trobar la motivació per a realitzar-les. Els cristians sabem que el que converteix en «or pur» tot el que toca és l'amor. Quan l'estimació a Déu i als germans és el motor del nostre dia a dia, en les seves monotonies i en les seves sorpre-

ses —que mai no en falten—, tot té un altre to, una altra perspectiva, una altra significació. Perquè el que realitzem quotidianament té la mirada posada en «algú», Déu i els germans en la seva concreció personal (esposa, espòs, fills, pare, mare, germans, companys de treball, condeixebles, membres de la nostra comunitat...).

Per a nosaltres cristians la quotidianitat té un nom: Natzaret. En aquest poble de la Galilea, Jesús, el nostre Mestre i Senyor, va passar fins a l'edat de trenta anys vivint en la quotidianitat de la vida de família, de treball, de relacions veïnals. I aquella quotidianitat del Fill de Déu va consagrar, per dir-ho així, les nostres quotidianitats. Cada petita realitat viscuda en gràcia de Déu i amarada de caritat, feta misericòrdia i donació, té valor d'eternitat. Per dir-ho d'una altra manera: la vida eterna comença en la quotidianitat. No perdem el dia a dia amb tot el que té de valor i d'eternitat!

